

In Memoriam

"Sylvester" GIP FIN*Recknagel Stiivensiikali 1.7.2004 - 4.12.2008

Rakas Sylvester - lilahopeatäplikäs ocicat. Kuva: Ida-Lina Nyholm

Sylvester ja perhe

Tapaninpäivä 2004. Se oli se päivä kun minun ensimmäinen ocicat, ihana rakkaani lilahopeatäplikäs poika Sylvester (GIP FIN*Recknagel Stiivensiikali, s. 01.07.04) liittyi perheeseeni. Perheeseen kuului silloin Chinchilla persialaisnaaras Evita (nykyään yli 12 vuotta), Cornish rex-naaras Chewie (nyt 7,5 vuotta) ja Ragdoll-naaras Säde (nyt 6 vuotta). Sylvester tuli nopeasti kaveriksi muiden kissojen kanssa ja varsinkin Säteen kanssa, joka oli vain reilun vuoden vanhempi.

Sylvester oli villi ja kekseliäs pienokainen, joka sai täydellisen leikkikaverin yli vuosi myöhemmin kun pitkäkarvainen Kuriilien bobtail-poika Gibson tuli joukkoon. Sylvesteristä oli tullut porukan hellä johtaja ja hän otti heti Gibsonin siipensä alle. Sylvester teki Gibsonista hänen suojattinsa ja oli kuin isähammo Gibsonille. Ne kaksi olivat parhaita kavereita ja kuin liimattu yhteen! Kesä 2007 perhe kasvoi Figarolla, pitkäkarvainen American curl-poika. Sylvester tuli myös

olemaan Figarolle isähammo ja Sylvester jopa imetti Figaroa pitkään aikaan! Yhdessä nämä kolme jatkää viettivät villiä ja hauskaa menoa! Vanhat neidit olivat poikien mielestä vähän tylsiä, jotka ottivat vähän turhan iisisti.

Hellän johtajan ihana luonne

Sylvester oli aivan uskomaton ihana kissa! Hän oli kissalau- man luotettava ja hellä johtaja. Kaikki arvostivat häntä ja hakivat tukea häneltä. Sylvester oli se joka lempeästi putsasi ja nuoli muiden päät ja huolehti varsinkin pojista. Hän oli ulospäin suuntautunut, kaunis, utelias ja niiin kiltti! Hän oli todella vilkas, seurallinen ja leikkisä, omalla tavallaan itsenäinen, mutta samalla pehmeä, viisas ja hellyyttä vaativa. Hän rakasti leikkihiirien noutamista, kiipeilemistä ja korkeita hyppyjä ja varsinkin vaatcharjan puremista ja repimistä. Jos hän halusi jotakin, hän puhui erikoisella äänellä.

Kun tv iltaisin oli päällä ja lämmin, Sylvester tykkäsi nukkua

sen päällä. Arvaatkaa mitä hän piti uudesta taulu-tv:stä! Muutaman epäonnistuneiden yritysten jälkeen (kun hän roikkui keskellä näyttöä) hän totesi, ettei voi maata sen päällä. Jos äiti Sylvesterin mielestä nukkui liian kauan viikonloppuamuisin, hänellä oli oma tapa saada emäntänsä liikkeelle. Sylvester oli keksinyt, että jos puree sängyn-päädyn monia metallipäitä, ääni tärisee koko sängyssä metallirungon takia ja tulos on, että mamma nousee ylös! Sylvesterin mielestä oli ihan ok käydä ulkona valjaissa kesällä. Hänellä ei ollut koskaan kiirettä, vaan lönytteli nurmikolla, katsoi ja tutki ympäristöä ja saalisti ötököitä.

Sylvester näyttelyissä

Sylvester osallistui ensimmäinen kerran näyttelyyn maaliskuussa 2005 Vaasassa. Se oli samalla minun ensimmäinen kissanäyttelyni. Se oli tosi hauskaa, mutta vanhan auton ja opiskelun takia seuraava näyttely oli vasta kaksi vuotta myöhemmin, jonka jälkeen kävimme näyttelyissä useammin. Näyttelyissä Sylvester oli rauhallinen herrasmies! Tuomarit usein kehuivat hänen kilttiä ja ihanaa temperamenttiaan sekä erinomaista kuntoa. Kotona Sylvester oli vilkas jätkä, mutta näyttelyissä hän otti kaiken rauhallisesti, istui itsevarmana ja hiljaa tuomarinpöydällä. Hän katsoi ja seurasi ympäristöä, joskus hiljaisuuden yhtäkkisellä erityisellä maukaisullaan, mikä usein tuotti naurua. Sylvester osallistui myös kavereiden kanssa muutama esittelynäyttelyyn ja Royal Caninin roadshow-tapahtumiin. Grand International Premieriksi hän valmistui 6.9.2008 Seinäjoella. Sen jälkeen hän vielä keräsi neljä CAPE-sertifikaattia. Vuonna 2007 Sylvester oli rankingissa sijalla 12 kastroattocien joukossa. Vuoden 2008 oci-kilpailussa Sylvester oli 6:s kastroattocios, 8:s diluutio ja 4:s hopea.

Hyvänlaatuinen tassu-kasvain

Kesällä 2008 oli leikattava pois kasvain Sylvesterin takatassun alla. Ei oikein tiedetä mistä syystä se ilmestyi, mutta onneksi se oli hyvänlaatuinen kasvain (benign subcutane mass cell tumor)! Leikkaus meni hyvin ja Sylvester oli niin rohkea, kiltti ja kärsivällinen koko pitkän kuukauden hoitoajan aikana! Kun kasvain oli niin vaikeassa paikassa (melkein kiinni anturaan), eläinlääkärin piti tehdä viiltoja tikkien molemmille puolille, ettei kiristäisi tassua ja turvotaisi sitä. Eli haava vaati paljon hoitoa, puhdistusta, siteenvaihtoa ja kauluria, mutta Sylvester, vaikka hän ei tietenkään ollut onnellinen tilanteesta, oli niin kärsivällinen ja kiltti. Kuukausi myöhemmin ainut jälki tuumorista oli lyhyt karva tassulla. Tämä tuumori ei liittynyt myöhempään sairauteen.

Sylvesterin menettäminen multippeli myeloomaan - luuydinsyöpään

Tämä rankka jakso olisi riittänyt Sylvesterille minun

Sylvester ja Gibson - parhaita ystäviä!

mielestäni. Sylvester vietti ihanan syksyn, mutta marraskuussa hän rupesi laihumaan. Poika käyttäytyi kaikella tavalla täysin normaalisti ja mitään oireita ei ollut. Sylvester oli hirveän aktiivinen ja mietin ensin erilaisia "luonnollisia" selityksiä, ja rupesin antamaan lisäravintoa, mutta varsin vakuuttavasti ajankäytön tarkastukseen parin viikon kuluttua, samalla kun toinen kissamme oli menossa sinne. Vähän myöhemmin Sylvesterin ikenet tulivat yhtäkkiä kalpeiksi ja menimme heti eläinlääkärin luo.

Epäilin anemiaa ja, kun otimme verinäytteitä, veri oli kuin vettä. Röntgen ei näyttänyt mitään, mutta perna tuntui suurentuneena. Sylvesterillä oli kuumetta. Epäiltiin hemolyyttistä anemiaa, mutta mistä syystä? Sylvester sai kortisonikuurin. Seuraava päivä saatiin tulokset, Sylvesterillä oli todella vakava anemia! Hyvä uutinen oli kuitenkin että FIV, FeLV ja coronavirus oli negatiivista eivätkä seerumi-proteiinit täsmänneet ollenkaan FIPIin. Outoa oli, että vaikka hän oli saanut nopeasti hengenvaarallisen anemian, kaikki muut arvot olivat hyviä, täysin normaaleja! Lääkäri konsultoi tunnettua eläinlääkärinä, jolla on myös paljon oci-kokemusta ja mieltimme PK-puutetta. Nostettiin kortisonimäärää, Sylvester sai koko ajan lisäravintoa ja mittasimme lämmön joka päivä. Kortisonikuurin aloituksen jälkeen hänellä ei ollut kuumetta.

Mentiin viikonloppuun jälkeen verinäyte-tarkastukseen ja otin samalla mukaan muutaman muun kissani tarkistaakseni veriryhmät, jos ne vaikka voisi luovuttaa verta Sylvesterille. Sylvester oli edelleen ihan normaali! Ainut mitä aloin huomaamaan oli, että hän oli rauhallisempi. Pari päivää myöhemmin saimme tulokset ja kaikki veriarvot olivat menneet ylös! Lisäksi anemia oli aika regeneratiivinen. Sylvester oli pieni taistelija ja kun rupesin rauhoittumaan ajatellen että tästä selviämme! Suunniteltiin jatkoa, seuraava tarkastus, PK-puutetesti ja kun kaikki oli mennyt parempaan suuntaan, päätettiin riskillistä verenluovutusta odottaa.

22

Seuraava aamu, torstai 4.12.08 Sylvester söi, otti lääkkeet ja käyttäytyi normaalisti. Tuntia myöhemmin, kun olin menossa töihin, kuului miukua ja Sylvester hengitti tosi nopeasti ja silmät olivat kuin lasia. Kun nostin hänet keittiön lattialle jalat eivät kantaneet enää. Sydän ei jaksanut enää. Tuntia myöhemmin, klo 8 aamulla, vain 4,5-vuotias rakas Sylvester, makasi sylissäni kaverit ympärillään nousten kissojen taivaaseen...

On ollut sanoinokuvaamattoman rankkaa menettää minun suunnattomasti rakastettu ja ihana pienokainen!! Suru ja tyhjyys ovat olleet ylivoimaisia. Myös kissat, erityisesti pojat ja varsinkin tunteellinen ja herkkä Gibson ovat kovasti kaivanneet ystävänsä ja hellää johtajaansa. Gibson oli kuin liimattu Sylvesteriin ja haki aina tukea häneltä, ilman häntä hän ei oikein enää tiennyt omaa paikkansa perheessä ja Gibson on vasta nyt oma itsensä.

Tämmökuun alussa sain ruumiinavaus-raportin. Sylvesterillä oli multippeli myelooma - luuydinsyöpä! Tämä on tosi harvinaista kissoilla (tämän patologian ensimmäinen tapaus)! Voi sanoa että se on yksi tyyppinen verisolusyöpä luuytimestä (plasmassolu-tuumori). Hänellä oli sitä luuytimessä, maksassa, pernassa ja imusolmukkeissa. Muissa elimissä ei ollut mitään huomauttavaa.

Multippeli myelooma on vaikea havaista, usein sitä todetaan vasta ruumiinavauksessa. Joskus sitä voi nähdä röntgenissä, jos se on mennyt luuhin asti, ja voi esiintyä poikkeuksia seerumi-proteiineissa. Anemia kuuluu kuvaan, mutta siihen voi tietysti olla monta syytä selityksiä. Näiden tietojen mukaan, mitä minä olen löytänyt, solunsalpaajahoito voi joskus pitkitää elinaika vähän, mutta ei parantaa kissaa ja useimmiten joudutaan lopettamaan kissan lyhyt aika diagnoosin jälkeen. Voi

mainita, että kaikki sairauteen liittyvät tiedot perustuu minun omiin kokemuksiin, mitä asiantuntijat ovat kertoneet minulle ja mitä tietoja itse olen löytänyt. Toi vähän rauhaa saada tietää mitä hänellä oli ja etten olisi voinut tehdä mitään muuta...

Vaikka Sylvester olisi selvinnyt anemiasta, sen aiheuttaja, syöpä olisi tietysti vielä ollut kehossa ja hän olisi myöhemmin saanut hirveitä luukipuja (kun syöpä leviää luuhin), eli näissä olosuhteissa oli parempi, että meni niin kuin meni. Hän nukkui pois yllättäen ja nopeasti kotona rakkaan perheen joukossa ja ennen kuin kovia luukipuja ehti esiintyä... Sylvester tuhkattiin peitteeseään lelujensa kanssa ja hänen uurnalla on oma paikka kodissamme. Hän on kotona perheensä kanssa, niin kuin kuuluu...

Kannan aina surua mukanani, mutta enkelini Sylvester on aina mukanamme ja seuraa meitä! Tulen aina rakastamaan, kaipaamaan ja muistamaan sinua, minun uskomaton ihana, kiltti, hellä ja viisas Sylvester!!!

Desirée Österaker
ja karvapallot Evita, Chewie, Säde, Gibson, Figaro, Tryffel (uusi oci-poika) ja Safiira (Figaron tytär)

Karvapallojen touhua voi seurata osoitteessa <http://www.dezzicat.com>

Jos jollakin on kokemusta tai haluaa keskustella multippeli myeloomasta, ottakaa mielellään yhteyttä, dezzi@dezzicat.com

23